

være nogle, der skal give ekspertbistand til danske virksomheder – har fulde rettigheder, for det er jo i en midlertidig periode, de er her. Det er vores fortsatte udgangspunkt, at de lovgivningsinitiativer, der er gennemført på det område, fortsat er gældende.

Jeg kan sige til fru Elisabeth Arnold, at det er klart, at vi altid vil forbeholde os ret til, specielt i en forhandlingsrunde som den her, hvor tingene foregår for rimelig lukkede døre, til sidst at vurdere, hvad der kommer ud af det, vi er i gang med. Det tror jeg i øvrigt også andre partier nødvendigvis må forbeholde sig ret til, for der kan jo komme noget ud af det, som ikke alle partier synes alt for godt om.

Vi skal huske på, at det er Europa-Kommissionen, der er forhandler på Danmarks vegne. Det var også derfor, at jeg havde en vis skepsis i min ordførtale, for Europa-Kommissionen er jo ikke nødvendigvis den enhed, der altid vil gavne danske interesser hundrede procent. Derfor er vi nødt til i den sidste ende at vurdere det resultat, der kommer ud af det, men indtil andet er bevist, har jeg tillid til, at vi får noget fornuftigt ud af det, og at det går i retning af mere frihandel.

Lars Barfoed (KF):

Som led i et hele for handelskomplekset i WTO lægger vi i Det Konservative Folkeparti stor vægt på, at GATS-forhandlingerne fører frem til et resultat, der betyder en mere fri og uhindret udveksling af handel med tjenesteydelser.

Ret beset er tjenesteydelser jo en form for varer, der blot ikke normalt i hvert fald findes i fysisk form, men leveres i form af rådgivning, service, transport og andet, men principperne er grundlæggende de samme. Liberaliseringen af handelen med tjenesteydelser vil alt andet lige føre til større velstand gennem en mere effektiv arbejdsfordeling i denne verden.

Liberaliseringen skal imidlertid på dette område som for andre områder inden for WTO gennemføres på en sådan måde, at der bliver tale om en fair konkurrence, og sådan at de fattige lande også får del i fordelene, får del i den øgede velstand, som den frie handel med tjenesteydelserne vil føre til.

Det er vigtigt at understrege, at udviklingslandene har mindst lige så store fordele og interesser i at liberalisere handelen med tjenesteydelser, som vi i Danmark og andre del af den rige del af verden har. Men der skal selvfølgelig også tages de fornødne hensyn til ulandenes

særlige forudsætninger og muligheder for at udvikle tjenesteydelsesområdet på en sådan måde, at der bliver tale om en lige og fair konkurrence.

Også her – som det generelt gælder i WTO – skal vi naturligvis samtidig, når vi taler om den danske forhandlingsposition, have særlige danske erhvervsinteresser for øje. Det gælder bl.a. på søfartsområdet, Danmark er en stærk søfartsnation, og det gælder på andre områder.

Det Konservative Folkeparti kan støtte det af hr. Henrik Vestergaard fremsatte forslag til vedtagelse, der jo bl.a. henviser til det, vi lige har diskuteret, som der tilsyneladende tegner sig et flertal for – vi har jo endnu ikke stemt om det – hvor der bl.a. står, at vi skal støtte en øget liberalisering af tjenesteydelsesområdet med respekt for særlige forhold for offentlige tjenesteydelser og for ulandenes interesser.

Kl. 21.10

Formanden:

Så er det hr. Jørn Jespersen som ordfører.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg vil først gerne sige tak til Enhedslisten for at have rejst debatten. Jeg synes, det er nyttigt at få den her debat. Det har været et underprioriteret emne, og jeg synes klart, at der er brug for, at der kommer flere politiske drøftelser både i Folketinget og i offentligheden om liberalisering af tjenesteydelser med henblik på at skabe en mere kvalificeret baggrund for beslutninger på området. Så tak til Enhedslisten. Det betyder imidlertid ikke, at vi i SF er enige med Enhedslisten i tilgangen til det, men derfor kan vi godt være glade for debatten.

Jeg vil egentlig godt nævne et eksempel som begrundelse for, at vi ikke er enige. Og det er den diskussion, der har været mellem SF på den ene side og regeringen på den anden side, om binding af bistandsmidler.

Der har det jo været sådan, at der har været en tavs forståelse i EU's Ministerråd op igennem 1990'erne og i starten af det her årti om, at det var o.k., at man ikke lod udbudsdirektiverne i EU gælde for bistandshjælp. Det vil altså sige, at de enkelte lande kunne reservere deres bistand til egne firmaer.

Det er klart noget, som betyder, at bistanden bliver mindre effektiv, og at der kommer mindre hjælp af dårligere kvalitet til ulandene for de penge, som skatteyderne bevilger. Det har vi i SF syntes var en forkert fremgangsmåde, for vi mener, at vi skal have mest mulig bistand for pen-